

Prima instanță: O. Gangal

Instanța de apel: I. Cimpoi, N. Craiu și A. Doga

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

08 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Oleg Sternioală și Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Morozaan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Valeriu Morozaan împotriva Statului Republica Moldova în persoana Ministerului Justiției, privind încasarea prejudiciului material și repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și a instanțelor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015, prin care apelul declarat de Valeriu Morozaan a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rezina din 22 mai 2014.

A C O N S T A T A T:

La 31 martie 2014, Valeriu Morozaan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Statului Republica Moldova în persoana Ministerului Justiției, privind încasarea prejudiciului material și repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și a instanțelor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Valeriu Morozaan a precizat că la 04 august 2009 prin sentința Judecătoriei Rezina a fost condamnat la închisoare pe un termen de 3 ani și o lună, fiind luat sub arest din sala ședinței de judecată. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2009, sentința sus indicată a fost casată cu încetarea procesului în privința sa și eliberarea de sub arest din sala de judecată.

Reclamantul a mai specificat că prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2012 a fost condamnat la închisoare pe un termen de 5 ani și

6 luni, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 2 ani, fiind din nou luat sub arest din sala ședinței de judecată.

Ulterior, prin decizia irevocabilă a Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2012, procesul penal în privința sa a fost încetat, fiind eliberat din penitenciar.

Valeriu Morozaan a indicat că fiind persoană publică cunoscută, în rezultatul acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor de judecată ale statului, timp de 3 ani și 3 luni a fost persecutat, înjosit și umilit, cauzându-i suferințe fizice, psihice imense și retrăirilor majore, atât el, cât și întreaga familie a sa, știrbindu-i enorm imaginea în societate.

Reclamantul a mai precizat că a fost privat de dreptul de a părăsi localitatea și de a munci. În anii 2009-2011 s-a aflat la evidența Agenției pentru ocuparea forței de muncă în căutarea unui serviciu pentru a întreține familia. A fost privat de libertate pe un termen de 1 an și 3 luni, perioada în care a pierdut onoarea, încrederea și speranța.

Consideră reclamantul că astfel, în modul cel mai grosolan i-a fost încălcate drepturile și libertățile sale, garantate prin Constituție și Declarația Universală a Dreptului Omului – dreptul la viață și integritate psihică, la libertate, satisfacție judecătorească efectivă și echitabilă, libera circulație, dreptul la viața privată de familie, dreptul la muncă.

Solicită reclamantul Morozaan Valeriu repararea prejudiciului material cauzat reieșind din calculul salariului mediu lunar pe țară în economie 3550 lei pentru 39 luni și luând în considerație coeficientul de inflație 8% - ce constituie suma totală 138450 lei și repararea prejudiciului moral pe care îl estimează la suma de 500 mii lei, în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Prin hotărârea Judecătoriei Rezina din 22 mai 2014, acțiunea înaintată de Valeriu Morozaan împotriva Statului Republica Moldova în persoana Ministerului Justiției, privind încasarea prejudiciului material și repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și a instanțelor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015, apelul declarat de Valeriu Morozaan a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rezina din 22 mai 2014

La 05 mai 2015 Valeriu Morozaan, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece, instanțele de judecată nu au

constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 434 CPC, care statuează expres că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 03 martie 2015 (f.d. 101), fiind recepționată de către recurent la 10 martie 2015, iar recursul a fost declarat la 05 mai 2015.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recursul este declarat în termen.

La 03 iunie 2015 intimatului Ministerul Justiției al Republicii Moldova a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Moroza, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința, prin care intimatul să-și expună poziția față de motivele recursului.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursurilor, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valeriu Moroza, este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valeriu Morozan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursul declarat de Valeriu Morozan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru